

SŁOWNIK FILOZOFICZNY

DAOIZM

a dokładniej filozofia daoistyczna – jedna ze szkół filozofii chińskiej, podkreślająca naturalność i spontaniczność w działaniu, postulująca zjednoczenie z Naturą, rozumianą jako ruch przemian całej rzeczywistości. Za założycieli szkoły daoistycznej uznaje się Laozi i Zhuangzi.

FILOZOFIA

– sztuka racjonalnego i systematycznego myślenia, służąca poznawaniu świata (w rozumieniu wszystkiego, co istnieje). Termin pochodzi z języka greckiego, gdyż Grecję uważa się za kolebkę europejskiej filozofii i oznacza „umiłowanie mądrości” (str.: filós – miłość, sofía – mądrość), a celem europejskich filozofów było (i wciąż jest), dotarcie do Prawdy.

FILOZOFIA CHIŃSKA

– sztuka poznawania świata za pomocą systematycznego myślenia i praktyk zmysłowych (np. medytacja, sztuki walki itp.). Praktyka filozofii w Chinach nazywana była Drogą Mędrców, a jej celem było osiągnięcie Mądrości.

GUQIN

– starożytny chiński instrument strunowy. Nazywano go „instrumentem filozofów”, ponieważ często towarzyszył rozmyśleniom mędrców.

HARMONIA

– stan równowagi między człowiekiem a światem, który nieustannie się zmienia. Osiągnięcie harmonii oznacza twórcze, szczęśliwe i spełnione życie – według chińskich Mędrców to najważniejszy cel człowieka.

KONFUCJANIZM

– chińska szkoła filozoficzna założona przez Konfucjusza (Kong Zi, 551–479 p.n.e.), skupiająca się na dobrym funkcjonowaniu społeczeństwa, szacunku, rytuałach i wyraźnych zasadach współżycia międzyludzkiego.

MĄDROŚĆ (vs. SPRYT)

– w filozofii chińskiej Mądrość jest celem samodoskonalenia i zwieńczeniem Drogi Mędrca. Filozofowie daoistyczni rozumieli Mądrość jako umiejętność współdziałania, harmonijnego podążania ze światem. Natomiast, odróżniali ją od Sprytu, który polega na szybkim realizowaniu swoich celów poprzez „wykorzystywanie okazji” bez dbania o skutki naszych działań.

MENGZI (MENCJUSZ)

– ważny filozof chiński, uczeń Konfucjusza. Mengzi wierzył, że każdy człowiek ma w sobie „ziarenka dobra”, które należy pielęgnować nauką, by wyrosła z nich Mądrość.

NATURALNOŚĆ

– w filozofii daoistycznej Naturalność integralnie związana jest z Mądrością. Człowiek Mądry działa w sposób naturalny, tzn. doświadcza i rozumie sposób działania świata i podłącza się pod jego ruch. Kto działa w sposób naturalny zawsze osiąga cele, gdyż jego działanie jest integralnie związane z ruchem rzeczywistości. Działanie w sposób nienaturalny musi skończyć się katastrofą.

NAUKA

– w filozofii chińskiej, głównie w konfucjanizmie, uważa się, że każdy człowiek powinien się kształcić. W konfucjańskich Chinach uczeni, ludzie wykształceni, byli traktowani jak bohaterowie, byli przykładami do naśladowania. Daoiści nie cenili konfucjańskiej wiedzy książkowej, ale samą naukę, rozumianą jako rozpoznawanie sposobu działania świata i współdziałania z nim, uważali za najistotniejszą w życiu człowieka. Stąd przysłowie: „Niebo sprzyja temu, kto dużo się uczy.”

SMOK CHIŃSKI

– w odróżnieniu od smoków europejskich, które przeważnie są złe i okrutne, smok chiński jest istotą mądrą i potężną. Jest symbolem siły, mądrości i władzy.

WEI WU WEI

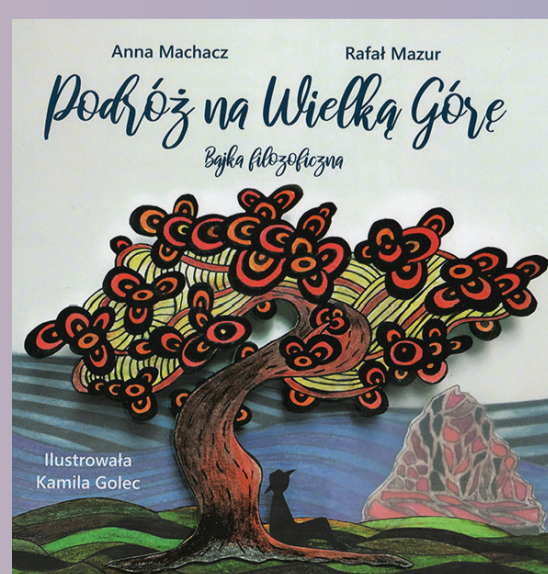
– daoistyczna strategia „działania przez niedziałanie”. Polega ona na działaniu zgodnym z naturą rzeczy i zachodzącymi okolicznościami. Dobrym przykładem takiego działania jest żeglowność (wykorzystywanie wiatru), lub spływ rzeką (wykorzystywanie nurtu rzeki).

XUNZI

– inny wybitny filozof konfucjański, który nie zgadzał się z Mencjuszem. Twierdził, że człowiek rodzi się zły i tylko ciężka praca oraz nauka mogą uczynić go mądrym i dobrym.

ZHUANGZI (369–298 p.n.e.)

– jeden z najważniejszych filozofów daoistycznych, autor znanego traktatu filozoficznego „Prawdziwa Księga Południowego Kwiatu”.

Książki oraz materiały edukacyjne
na wrazlive.pl